

До Хлої

Горацій

Чому від мене так ти утікаєш, Хлоє,
Мов сарна молода, що в горах — боязка —
Страшиться вітерця і тиші лісової
І матері шука?
Відновлена весна прогомонить гаями,
Зелена ящірка в кущах зашелестить,-
Вона жахається і дивиться без тями,
І вся вона тремтить. [462]
Таж я не лютий тигр і вийшов не на згубу,
Я не гетульський* лев, щоб сарпи розривать...
Пора вже дівчині, що виросла для шлюбу.
Від нені відставать.
[* У північно-західній частині Лівії (Африка).]